

DANSK FIRMAIDRÆT

Familien Bergstedt fra Vejen blev den heldige familie, som vandt Finlandsturen, der var hovedgevinsten i lodtrækningen mellem de familier, som var med til at bringe cykelstafetten gennem Danmark.

INDHOLD

Leder	2
Cykelstafetten	4
Nekrolog	8
Fynskredsens idédebat	9
Hovedbestyrelsen på ekskursion	10
DFIFs hæderstegn	10
Svendborgsundmarchen	11
Vesterhavsmarchen	11
Lokaletilskuddet	11
Ny sammenslutning	11
Hjemmebaneskydningen	12
Vingstedcentrets indvielse	13
En pionerhistorie	14
Noter	16

NR. **3**
JUNI 1974
17. ÅRGANG

Mordforsøg på TRIM-komiteen

Indenrigsministeren har nu lukket op for posen igen. Den del af tipsoverskuddet, som skal administreres af indenrigsministeriet, er blevet fordelt, og der blev 500.000 kr. til Dansk Firmaidræts Forbund. Det vil sige, at vi er steget 35.000 kr. i forhold til året før, men at vi stadig halter langt bagefter de øvrige idrætsforbund med hensyn til tilskuddets størrelse pr. aktivt medlem.

Vi har imidlertid lært at leve med det lave tilskud, og det bliver vi altså også nødt til i det kommende år. Værre ser det ud for TRIM-Komiteen, der efter det foreliggende har fået et tilskud på 300.000 kr., hvilket i bekræftende fald vil være 100.000 kr. mindre end året før. Og det er efter vor mening et regulært mordforsøg på komiteen!

Hvad skyldes det? På nuværende tidspunkt kender man ikke ministeriets begrundelse for at nedskære TRIM-Komiteens tilskud så drastisk, men vi gætter næppe meget forkert, når vi tror, at ministeren vil påstå, at komiteens arbejde ikke er mere værd. Har han ret, er mordforsøget selvfølgelig og i nogen grad provokeret frem.

TRIM-Komiteen har en forholdsvis vellønnet konsulent, bil til fri rådighed for konsulenten, en nyligt antaget halvudgandsdame som sekretær samt en dyr busleje i det nye Idrættens Hus. Hvad bliver der tilbage af 300.000 kr. til at lave TRIM-arbejde for. Meget begrænsede midler, for af restbeløbet skal komiteens møder også dækkes. Og det kan ikke være rigtigt, at staten ud af tipsoverskuddet skal aflønne en delvis arbejdsløs konsulent og sekretær, som oven i købet sidder i dyre lokaler. Enten må tilskuddet sættes væsentligt op, så TRIM-Komiteen får endnu en chance for at bevise, at den kan tjene sit formål, eller også må tilskuddet fjernes fuldstændigt. Et tilskud af den størrelse, som er nævnt, er at drive gæk med tippernes penge.

Firmaidrætten er med i TRIM-Komiteen, men absolut ikke tilfreds med de resultater, som er kommet ud af komiteens arbejde hidtil. Vi er dog af den indstilling, at en ny institution – og det er TRIM-Komiteen i dens nuværende opbygning – må have en vis indkøringsperiode, og derfor vil vi fortsat deltage i komiteens arbejde. Men det kan ikke hjælpe, at man tager andet skridt, før man har taget det første, for så snubler man, og det er TRIM-Komiteen ved at gøre nu. For at få den op at stå igen må vi granske årsagerne til, at tilskuddet er nedsat med 25 pct. Og det må de øvrige organisationer og enkeltpersoner, som er med i komiteen, også gøre, hvis den skal have en chance for at bestå.

TRIM har været en enorm succes i Norge, Sverige og andre europæiske lande, men ikke i Danmark? Hvorfor? Svaret er naturligvis ikke entydigt, men hvor nødigt vi end vil indrømme det, har danskere en anden mentalitet,

en anden og måske ikke så sund indstilling til mange ting, f. eks. motion, end befolkningen i de lande, hvor TRIM er blevet en succes. Det er ikke den eneste begrundelse, og slet ikke en begrundelse, som TRIM-Komiteen må lulle sig selv i søvn på, for befolkningen kan motiveres til at trimme. Det er vi blot ikke dygtige nok til. Heller ikke TRIM-Komiteen.

TRIM skulle være en succes i Danmark. Fremtrædende idrætsledere så i TRIM en mulighed for at skabe en folkerøvelse omkring motionsudøvelsen, som var en nødvendighed for fornyelse i arbejdet. Mange fine mennesker blev tromlet sammen i TRIM-Komiteen, men foreløbig har resultaterne været meget beskedne: et par ikke helt vellykkede TRIM-brochurer og en fiaskoliggende deltagelse i en motionslandskamp mod de øvrige skandinaviske lande. Endelig er en cykellandskamp mod Sverige lige afsluttet. Resultatet foreligger endnu ikke, men resultatet tegner ikke meget bedre end det foregående.

Kan TRIM-Komiteen tåle endnu et magert udbytte af en kampagne? Vi tror, det bliver svært at overleve efter den. Komiteen må gøre sig klart, at den med sit engagement i disse landskampe selv har været medvirkende til at kaste det kritiske lys på sig. Disse landskampe har været dårligt forberedte, og den landsdækkende presse har fuldstændigt manglet information om arrangementerne – eller af en eller anden årsag ikke omtalt dem. Deltagelsen er under lavmålet, og hvem kan fortænke ministeren i under sådanne omstændigheder at tage komiteens tilskud op til en ny vurdering.

Vi må håbe, at der er en overlevelsestrang i komiteen. Er der det, vil den kunne fortsætte trods det beskedne tilskud. Og lad os så udtrykke håbet om, at overlevelsestrangen

ikke nedbrydes på grund af bureaukrati, snæver skelen til særlige interesser og misforstået idealisme.

Vi kan til slut gøre opmærksom på, at firmaidrætten i årene 1970/72 arrangerede 3 motionskampagner, hvori deltog mere end 1/4 million mennesker. Firmaidrætten stiller gerne sin erfaring til rådighed for komiteen, men vi må meget kraftigt overveje mulighederne for at vende tilbage til egne motionskampagner igen. Og det uanset om TRIM-komiteen vil fortsætte eller ikke.

Idrætsudvalgets betænkning

Kulturministeriets Idrætsudvalg, som nu har været i funktion i 4 år, har afgivet betænkning. Betænkningen er først offentliggjort, efter at bladets trykning er påbegyndt, og derfor må en nærmere omtale af den vente til næste nummer.

DFIF's konsulent, Ejgon Bertelsen, har været medlem af idrætsudvalget, og det er vor agt at bringe et interview med ham om udvalgsbetænkningen.

Hannerup-stævnet

Fredericia Fag- og Firma-Idrætsforbund indbyder atter i år til Hannerup-stævnet i 7-mands/dames fodbold. Stævnet afvikles den 10. og 11. august, og FFFIF glæder sig til at se mange klubber fra DFIF's sammenslutninger til stævnet.

Indbydelserne er sendt ud til sammenslutningerne, som er bedt om at formidle videre-sendelsen til klubberne.

Mange glade familier bragte cykelstafetten gennem Danmark

Med den vanlige sans for proportioner, som svenskerne er i besiddelse af, har de kaldt den nordiske cykelstafet for verdens længste motionsarrangement. Og så er det sikkert rigtigt. En kendsgerning er det i hvert fald, at depechen er blevet ført mere end 3.000 km frem ad danske, norske, svenske og finske landeveje fra starten i Helsingør til bestemmelsesstedet i Helsingfors.

Cykelstafetten havde to formål. For det første skulle den være »aperitif« til cykelandskampen mod Sverige, for det andet skulle den være et led i det fællesnordiske arrangement af Europakomiteen for Firmaidræts møde i Helsingfors, der holdtes i sidste week-end af maj. Hvordan den har virket som igangsætter i cykelandskampen, kan der ikke siges meget om, men efter dagbladenes omtale af cykelstafetten at dømme skulle den have virket efter hensigten på ganske udmærket vis.

Budskabet til de delegerede i Europakongressen lød således:

»Dansk Firmaidræts Forbund, Norges Bedriftsidrætsforbund, Svenska Korporationsidrætsförbundet og Motionsidrætsförbundet i Finland vil på denne måde hilse de delegerede i Europakomiteen for Firmsport velkommen til kongres i Helsingfors. Vore nordiske forbund vil gennem denne cykelstafet understrege vor samlede målsætning ved at tilbyde alle mennesker meningsfyldt motion. Gennem enkle og regelmæssige motionstilbud tilbyder vore 100.000'er ledere mennesker muligheder for at få en fysisk og psykisk helse. Vor målsætning er ved varieret motion at øge trivseln på arbejdspladsen og i fritiden samt det alment forgodtbefindende hos hver enkelt menneske.

Gennem stafetten vil vi stimulere endnu flere til at satse på nyttigt motionsidræt. For-

bund og klubber håber, at mange nye motionister slutter op om dette og fortsætter med at styrke sin kondition. Vi vil samtidig medvirke til øget trafiksikkerhed og hensynfuldhed i trafikken. Med dette for øje sender de nordiske motionsidrætsforbund sine hilsener og ønsker komiteen fremgang i dens arbejde med at bringe kendskab til hele Europa om motionens betydning for mennesket i et stadigt mere automatiseret samfund.«

Den festlige start i Helsingør

Starten på den nordiske cykelstafet var henlagt til Helsingør, og Helsingør Firma Idræt havde i samarbejde med den lokale TRIM-Komité skabt en meget fin ramme omkring starten, som gik fra Axeltorv. Hundreder af mennesker havde fundet vej til torvet for at

(fortsættes side 6)

Billederne på modsatte side

Øverste billede i første spalte på næste side viser ruten indtegnet på kortet over Norden. Mere end 3000 km skulle stafetten bringes gennem Danmark, Norge, Sverige og Finland, før den afleveredes i Helsingfors. Billedet ved siden af viser borgmester Ove Thellin, Helsingør, der hænger kobberrøret med depechen om halsen på Verner Rundh, der sammen med sin kone og to børn kørte første tur.

Billede nr. 2 i første spalte viser Helsingør Pige гарде, der var med til at gøre starten af den nordiske cykelstafet så festlig. Ved siden af ses familien Rundh passerer en af bakkkerne uden for Helsingør. 6-årige Anders må have lidt hjælp af far.

Det nederste billede viser modtagelsen af depechen på Nyborg Rådhus, hvor borgmester Borge Jensen modtager den til opbevaring af familien Hansen fra Slagelse.

(fortsat fra side 4)

overvære sceneriet. Helsingør Pigegarde underholdt, inden formanden for Helsingør Firma Idræt, *Jørgen Olsen*, talte og fortalte lidt om cykelstafettens vej gennem Danmark.

Helsingørs borgmester, *Ove Thellin*, gav stafetten mange gode ord med på vejen, inden han overdrog depechen – godt forseglet i et kobberør – til den første familie, som skulle bibringe den mod Helsingør. Det var familien *Rundh* fra Snekkersten, som havde fornøjelsen af at være første led i stafetten.

Helsingør Firma Idræt havde indlagt en lille ekstra konkurrence, en lodtrækning blandt de første tre familier, som skulle befordre stafetten til Hillerød. Og her viste det sig også, at det var familien *Rundh*, som var først ude af »starthullerne«, idet 11-årige *Mille* udtrak 1-gevinsten – en cykel – til familien.

Starten blev overværet af bl. a. DFIF's formand, *Karl Randrup*, Esbjerg, og direktøren i det svenske Korpen, *Elof Rörwall*, som har lagt et stort arbejde i at udvikle planerne om cykelstafetten fra idé til virkelighed.

Stafettens vej gennem Danmark

Mere end 60 danske familier afløste hinanden på vejen gennem Danmark. 650 km udgjorde turen fra Helsingør til Hirtshals, hvorfra depechen blev sejlet over til Kristianssand, hvor Norges Bedriftsidrettsforbund overtog dens videre færd.

Overalt i de byer, hvor firmaidrætten er repræsenteret, blev depechen overdraget borgmesteren eller en repræsentant for bystyret til opbevaring, indtil næste familie drog afsted med den på ryggen.

Odenses borgmester, *Verner Dalskov*, og Grindsteds borgmester, *A. Chr. Andersen*,

var endda deltagere i stafetten til stor opmærksomhed fra de respektive byers beboere. Det har været opløftende for firmaidrætten at se, hvor stor interesse der har været for dette arrangement rundt omkring i landet.

Cykelstafetten blev bragt frem på cykler, som var stillet til rådighed af forbundet, og som blev udloddet til deltagerne efter stafettens aflevering til nordmændene. Deltagerne var desuden udstyret med træningsdragter af forbundet. Nogle sammenslutninger havde selv arrangeret lodtrækninger mellem deltagerne, og alle de deltagende familier har fået diplom for deres medvirken.

De byer, som stafetten har passeret, har fået et stort kort over Norden – trykt på silkepapir – med stafettens rute indtegnet.

Efter mere end en måned undervejs blev stafetten med budskabet overrakt til formanden for Europakomiteen for Firmasport *Gerhard Hundt*, under kongressen i Helsingør. 1 familie fra hvert af de 4 deltagende lande var repræsenteret ved overrækkelsen. Den heldige fra Danmark var familien *Bergstedt* fra Vejen, som havde en dejlig tur til Finland.

Billederne på modsatte side

Familien Bergstedt fra Vejen gjorde sig godt under indmarchen ved kongressen i Helsingør i nydelige træningsdragter. 10-årige Gert og 8-årige Kim slutter op bag far og mor. Øverst th. Frode Bergstedt oplæser budskabet i depechen for kongresdeltagerne. Formanden for Europakomiteen, Gerhard Hundt, (i mørk jakke) lytter til. Nederst tv. Familien Bergstedt havde gaver med fra Vejen by til de andre familier. En fin gestus. Nederst th. Den ny vicepræsident, svenskeren Olle Arvidsson, taler til kongressen.

Vinderne fra cykelstafetten

Der var udsat fine præmier til deltagerne i cykelstafetten. Vinderne af Finlandsrejsen blev familien Bergstedt, H. C. Andersens Allé 8, Vejen, som ses på forsiden af dette blad.

De øvrige vindere blev:

Cykel:

Fam. Thorsen, Peter Freuchensvej 31, Ålborg.
Ole Hansen, Sydvej 4, Helsingør.

Fam. Skytte, Københavnsvej 150, Roskilde.

Fam. Vilhelmsen, Årestrupsvej 8, Ålborg.

Træningsdragt:

H. O. Tange, Gadevangsvej 135 E, Hillerød.

Fam. Jensen, Åkjærsgade 10, Brønderslev.

Fam. Hasle, Vester Allé 37, Vejen.

Fam. Johansen, Lathyrusvej 2, Randers.

Fam. Christensen, Kløvermarken 7, Herning.

Fam. Green, Åstoften 7, Roskilde.

Bemærkning til Jørgen Risom

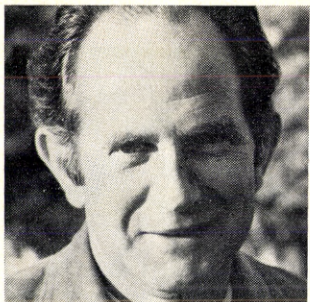
Med henvisning til Jørgen Riisoms artikel i Dansk Firmaidræt nr. 2 om landsstævnet i Randers skal jeg på vegne af DFIF's hovedbestyrelse søge at rette et par misforståelser, som forfatteren har gjort sig skyld i:

1. Det er ikke forbudt at deltage med bl. a. branchehold i kreds- og landsstævner.

2. De i artiklen omtalte besværligheder vedrørende tilmelding til overnatning og aftenfest kunne være undgået, såfremt Randers Firma Sport ikke havde ændret på den i bestemmelserne fastsatte dato for stævnet.

I øvrigt er flere kredse og sammenslutninger efterhånden trætte af Jørgen Riisoms personlige uddeling af »næser« – især på papiret. Vi kan kun håbe, at denne uddeling snarest bringes til ophør.

Jørgen Olsen, formand for Sjællandskredsen.

In memoriam:

Erik Mørk Brønderslev

Erik Mørk, Nordjyllandskredsens formand og repræsentant i Dansk Firmaidræts Forbunds hovedbestyrelse, var ikke meget talende og ikke meget skrivende. Derfor var det for mig en stor glæde, at han ved forbundets hovedbestyrelsesmøde den 18. og 19. maj lovede at skrive et referat fra overrækkelsen af den nordiske cykelstafet til det norske firmaidrætsforbund.

Hans referat fik jeg aldrig. Jeg fik i stedet meddelelse om, at Erik Mørk var død, kun 39 år gammel. Det er endnu ikke rigtig gået op for mig – og for hans hovedbestyrelseskolleger – at vi ikke mere skal se ham iblandt os. Hans stille lune, hans tørre humor vil vi alle komme til at savne. Når dette nævnes, skyldes det ikke, at han manglede saglig indsigt i firmaidrætten, tværtimod. Men netop den kombination af lune og dygtighed, som Erik Mørk var i besiddelse af, gjorde ham til et behageligt menneske at omgås.

At Erik Mørk foruden at være kredsformand og hovedbestyrelsesmedlem også var formand for Brønderslev Firma Sport skulle kunne give ham nok at gøre inden for idrætten, men netop det, at han foruden sin ledergerning også overkom en aktiv indsats, skulle vise sig at blive hans død. Under en oldboysfodboldkamp i Brønderslev blev han ramt af et hjertetilfælde og styrtede bevidstløs om på banen. Ved ankomsten til hospitalet var han død.

Inden for forbundet kendte ingen til, at Erik Mørk i sin ungdom havde haft symptomer på et svageligt hjerte. Hans død kom helt uventet og som et chok for alle os, der så sent som ugen før havde været sammen med ham en hel week-end, hvor han forekom særdeles veloplagt. At vi vil mangle ham blandt os som en god firmaidrætsleder og en fin kammerat, siger sig selv. Men savnet for os vil dog for intet at være i sammenligning med det savn, hans efterladte føler ved hans alt for tidlige bortgang. Vore tanker er med dem.

Erik Mørk blev begravet ved en gribende højtidelighed den 30. maj. Vi skal ikke mere se ham, men et godt minde om ham vil vi bevare.

Æret være Erik Mørks minde.

Ole Wordolff.

Fynskredsens idédebat

Bedre sent end aldrig. Fynskredsens idédebat holdtes den 9. februar, men uagtet det gode initiativ har man altså ikke fundet debatten værdig til omtale for et større forum.

Det bør den efter redaktionens mening, for netop gennem et sådant arrangement kan komme nye impulser til vort arbejde. Fordelen ved en idédebat på kredsplan er åbenlys, fordi det deltagende forum er af begrænset størrelse, hvorved ideerne lettere bliver udtalt end i en større forsamling.

Fynskredsens initiativ bør efterfølges af andre kredse. Det var ikke tanken med kredsenes oprettelse, at de blot skulle fungere som et ekstra administrativt organ inden for forbundet, men tværtimod skulle medvirke til at skabe kontakt mellem forbundsledelsen og sammenslutningernes ledelse. Et sådant møde mellem sammenslutningernes ledere på kredsplan er en af vejene, man kan gå.

Fynskredsens idédebat havde 3 formål, nemlig at høre bestyrelsernes mening om de opgivne emner, at lære hinanden bedre at kende og at udveksle erfaringer. De to emner, man skulle debattere, var 1) kredsens arbejde nu og i fremtiden og 2) Familieidræt under DFIF.

Oplæggene til disse to emner blev givet af DFIF's næstformand, *Henning Jensen*, Kolding, og *Torben Birkelund*, Odense. Deltagerne var opdelt i grupper, som skulle analysere indledernes oplæg og besvare de stillede spørgsmål.

Firmaidrættens Dag hver 4. år

Et af de spørgsmål, idédebattens deltagere blev stillet overfor, var spørgsmålet om, hvorvidt kreds- og landsstævnerne skulle bibeholdes i den nuværende form. Den overvejende del af deltagerne gik ind for, at der skulle holdes en Firmaidrættens Dag hver 4.

år, medens man i de mellemliggende år skulle koncentrere sig om kredsdrætsstævner uden en mesterkåring. Alternativet skulle være at beholde mesterskaberne under den nuværende form, men udbygget, således at der blev arrangeret en decideret motionsrække inden for hver idrætsgren, hvor det nu er turneringsholdene, der dominerer.

Familieidræt eller ikke

Et af de spørgsmål, som er en del fremme i øjeblikket, er spørgsmålet om familieidræt eller ikke. Læs blot argumenterne for familieidrætten:

Familieidrætten vil skabe bedre familietrivsel, fordi man kan dyrke fælles fritidsinteresser. Den vil skabe større kontakt mellem hjem og arbejdsplads, og man mener, at en sådan udnyttelse af fritiden sammen vil give sig udslag i en større bredde inden for DFIF. Og som noget meget positivt ser man muligheden for, at den hjemmegående husmoder får bedre kontakt udadtil. Endelig kan familieidrætten ikke undgå at give større tilslutning til firmasportens lokale arrangementer.

Det væsentligste argument imod familieidrætten går på kontrolmulighederne.

Mange andre spørgsmål var stillet. Alle blev grundigt debatteret og besvaret, og der var almindelig enighed om blandt deltagerne, at det havde været en meget udbytterig dag, som med fordel vil kunne gentages med andre emner på programmet.

Og som nævnt er det et initiativ, som også fortjener at efterfølges af andre kredse.

Motionér Dem slank	100 KALORIER			
	 5 min. træppeg	 10 min. løb	 15 min. cykling	 20 min. gang

Hovedbestyrelsen på »ekskursion« i Sverige

De senere års nære samarbejde mellem de nordiske firmaidrætsorganisationer har af født en udbygning af en mangeårig kontrakt, som på det seneste havde været knapt så snæver som tidligere.

DFIF's hovedbestyrelse aflagde i forbindelse med mødet den 18. maj i København et besøg hos Skåne-Korpen i Malmø, hvor konsulenterne *Herbert Hansson* og *Sune Persson* redegjorde for både Skåne-Korpen og Malmø-Korpen's daglige arbejde.

Det kunne ikke undgå et virke imponerende. Svenskerne har forlængst taget det skridt videre, som betyder, at Korpen ikke er et firmaidrætsforbund, men et motionsforbund med alle de facetter af idræts- og motionsarbejdet, som dette medfører.

F. eks. oplyste svenskerne, at deres konsulenter tager sig af instruktionsarbejdet i

skolerne, og at man af den grund satser meget på ungdomsarbejdet også efter skoletiden.

En omtale af deres mange forskelligartede motionsaktiviteter medførte en invitation til danske firmaidrætsledere til at overvære et bilrally med indlagt motion, Skåne-Korpen's Dag og et andet motionsarrangement senere på sommeren. En aftale om udveksling af en motionsfamilie er også kommet i stand.

Det var en lærerig dag for DFIF's hovedbestyrelse, og selv om den er så jordbunden, at den udmærket er klar over, at de svenske forhold ikke umiddelbart kan overføres til danske, har den uden tvivl »lagret« et og andet, som kan føres ud i livet, når tiden bliver moden.

DFIF's hæderstegn til Gunnar Kirkegaard, Odense

I et tidligere nummer af Dansk Firmaidræt har vi omtalt et sjældent jubilæum hos en Odense-forening. I efteråret 1973 kunne Odense Politis Idrætsforening fejre 40 års jubilæum, og samtidig kunne foreningens formand, Gunnar Kirkegaard, fejre det samme antal år som leder af foreningen, heraf de sidste mange år som formand.

På foreningens generalforsamling den 22. april blev Gunnar Kirkegaard hædret med Dansk Firmaidræts Forbunds hæderstegn for de mange års indsats for sin forening. Fynskredsens repræsentant i forbundets hovedbestyrelse, Børge Kristensen, Nyborg, var til stede og overrakte hæderstegen. Vi gratulerer hjerteligt med hæderen, som er givet for en ledergerning, som næppe finder sin lige nogen steder.

Svendborgsundmarch med fornyelse

Sidste år afvikledes Svendborgsundmarchen for første gang. Marchen blev en succes og skulle selvfølgelig gntages. Det er den blevet i week-enden 8. og 9. juni med en særpræget nyskabelse.

Svendborgs gamle, hyggelige sundfærg »Helge«, som hver sommer har sejlet Svendborgsund tyndt med turister, var blevet kappret af marcharrangørerne, så der på de to længste ruter om søndagen var indlagt sejlture på sundet som et skønt og forfriskende pusterum for de mange marchdeltagere, som ellers i forvejen blev budt på skønne ruter igennem idylliske steder på Tåsinge, Thuro og Sydfyn.

Lørdagens marcher foregik på Tåsinge med Tåsinge-Hallen som udgangspunkt. Søndagens deltagere på de lange ruter gik først fra Tåsinge-Hallen til Troense, hvorfra de blev sejlet til Thuro. Derfra gik man så over til Fyn til Christiansminde, hvor »Helge« atter lå parat for at sejle deltagerne tilbage til

Vesterhavsmarch

Esbjerg Firmaidræts marchforening Fræserne har i år afviklet Vesterhavsmarchen for 3. gang. Endnu en succes var i hus, idet mellem 1.100 og 1.200 deltog. Deltagerne kom fra alle egne af landet og havde kun ros til overs for arrangementet.

Fræserne får imidlertid ikke lov til at sove på successen. Forberedelserne til foreningens næste store marcharrangement, Fanomarchen, som skal afvikles den 28. juli, er allerede i fuld gang. Fræserne håber at kunne samle 1.200 andre fræsere, snegle, landstrygere, eller hvad man nu kan finde på at kalde sig, når man er marchentusiast.

Tåsinge, inden de selv skulle gå det sidste stykke vej til målet.

Marchdeltagerne fik medaljer med motiv af Svendborgsundbroen og Ambrosius-egen. Der var ligeledes præmier til de hold, som gennemførte med det største antal deltagere.

Og vablebal i Tåsinge-Hallen var der naturligvis også.

Ændring i reglerne om lokaletilskud

Konsulenten beder os meddele, at undervisningsministeren i en bekendtgørelse af 3. april har ændret reglerne for tilskud til foreningernes udgifter til egne og lejede lokaler.

De nye regler har virkning fra den 1. maj og medfører en nedsættelse af tilskuddet til halleje fra 75 kr. pr. time til maksimalt 50 kr. pr. time.

Ny sammen- slutning

For første gang er der nu 50 sammenslutninger under Dansk Firmaidræts Forbund på en gang. Den nyeste ankomne er Skanderborg Firmasport, der blev optaget på forbundets hovedbestyrelsesmøde i maj måned.

Skanderborg Firmasport har foreløbig 14 klubber og kan allerede opvise en velsmurt organisation, som placeres under Østjyllandskredsen. Sammenslutningens formand er Jørgen Keldgaard, Solgårdsvej 16, 8660 Skanderborg. Han kan træffes på telefonnumrene 06 - 52 05 30 i arbejdstiden og 06 - 52 02 55 privat.

Resultaterne af hjemmebaneskydningen

Dansk Firmaidræts Forbunds hjemmebaneskydning i vintersæsonen har været så omfattende, at vi ikke kan bringe samtlige resultater i dette blad. De skytter, som er nævnt i resultatlisten for klasserne B, C og D, skal skyde i en højere række næste gang, DFIF arrangerer hjemmebaneskydning.

Resultaterne er af høj klasse. Således har *Alice Spetzler*, Odense, vundet damernes guldmedalje med et pointtal på 197 af 200 mulige. Hun blev »fulgt til døren« af *Susanne Frederiksen* og *Lone Agri*, begge Odense, der fik henholdsvis 196 og 195 points. Disse to sidstnævnte fik henholdsvis sølv- og bronzemedalje.

I herrernes klasse A var *Kuno Egegaard Jensen*, Næstved, suveræn med 196 points af 200 mulige. Han var 3 points foran *Palle Nielsen*, Vejen, og 4 points foran *Irving Kaster*, Varde. Disse tre fik henholdsvis guld-, sølv- og bronzemedalje.

I øvrigt blev de bedste resultater i de enkelte klasser:

Damer

Alice Spetzler, Odense	197 p.
Susanne Frederiksen, Odense	196 p.
Lone Agri, Odense	195 p.
Hanne B. Andersen, Odense	193 p.
Doris Christensen, Varde	192 p.
Jytte Bech, Ringkøbing	191 p.
Maja Hansen, Odense	191 p.
Ingeborg Nilsen, Esbjerg	191 p.
Inge Hansen, Odense	190 p.

Klasse A

Kuno E. Jensen, Næstved	196 p.
Palle Nielsen, Vejen	193 p.
Irving Kaster, Varde	192 p.
Preben Holdensgård, Vojens	190 p.
V. D. Andersen, Nyborg	189 p.
Karl Søgård, Herning	188 p.

Bent Jensen, Herning	188 p.
John Weber, Varde	188 p.
Finn Pedersen, Herning	187 p.
Ejvind Toft, Nyborg	187 p.

Klasse B

Karl Erik Hansen, Odense	189 p.
J. A. Petersen, Vojens	189 p.
H. E. Brandt Pedersen, Roskilde	188 p.
Gammelgård, Herning	187 p.
Harry Nielsen, Esbjerg	187 p.
V. B. Leervad, Esbjerg	187 p.
Chr. Holm, Esbjerg	187 p.
Palle Juhl, Haderslev	187 p.
H. J. Lund, Vojens	187 p.
Jørgen Sørensen, Grenå	185 p.

Klasse C

Emil Hansen, Ringkøbing	190 p.
Viggo Ågård, Nyborg	188 p.
Ejvind Andersen, Varde	186 p.
Jørgen Egeskov Jensen, Vamdrup	185 p.
Egon Andersen, Vamdrup	184 p.
Niels Jørgen Jensen, Herning	183 p.
Svend Bach, Ringkøbing	182 p.
Vagner Andersen, Bjerringbro	182 p.
Chr. Nordborg, Roskilde	182 p.
Jan Hansen, Odense	181 p.
Henning Mortensen, Ringkøbing	181 p.
Peder Christensen, Esbjerg	181 p.
Niels M. Nielsen, Bjerringbro	181 p.
Tage Graversen, Ringkøbing	180 p.
Hans Ray, Ringkøbing	180 p.
Kurt Nordentoft, Ringkøbing	180 p.
N. O. Nielsen, Kalundborg	180 p.

Klasse D

Erling Thygesen, Vejen	183 p.
Niels Aage Treborg, Herning	181 p.
Thomas V. Thomsen, Ringkøbing	181 p.
Edgar Rasmussen, Vejen	178 p.

(fortsættes side 13 nederst)

Vingstedcentrets indvielse

Vingstedcentret, hvis oprindelse og anvendelse især har knyttet sig til Vejle Amts Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, har indviet et nyt, stort og imponerende kursuscenter.

Det nye Vingstedcenter, som nu er overgået til at være en selvejende institution, blev indviet den 21. maj i overværelse af bl. a. dronning Margrethe og Prins Henrik.

Vingstedcentret er med sit nybyggeri blevet et af Danmarks største og mest moderne kursuscentre, som vi kan unde mange firma-idrætskursister at opleve. Vi håber, at der kan blive plads til enkelte af vore kurser i de meget velindrettede lokaliteter.

Det kan nævnes, at der af faciliteter er både moderne musikanlæg, bibliotek, læsestue, opholdsrum med farve-TV, raffle- og billardstue, bordtennislokale samt kondirum og sauna. Man kan benytte de to idrætshaller og svømmebadet. Værelserne er lyse og ven-

ligt indrettede. Kursisterne vil komme til at bo under komfortable forhold. Der er 90 værelser med eget bad og toilet.

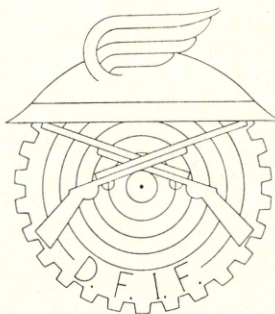
I centrets auditorium kan være 200 kursister, hvortil kommer mange klasseværelser til gruppearbejde o. lign. Der findes det mest moderne kursusudstyr, som tænkes kan, med bl. a. internt TV.

Vingsted-centrets beliggenhed giver også mulighed for afslapning ind imellem et anstrengende kursusprogram. Kønnere natur end omkring centret findes næppe noget sted i landet. Og så er der jo heller ikke langt til andre seværdigheder, hvis man ellers får tid til at tænke i turisme under er kursusophold, f. eks. Legoland, Jellinghøjene og den gamle hærvej.

DFIFs formand, *Karl Randrup*, og konsulent *Ejgon Bertelsen* repræsenterede forbundet ved den stilfulde indvielse, der sluttede med middag og fest for de mange inviterede gæster.

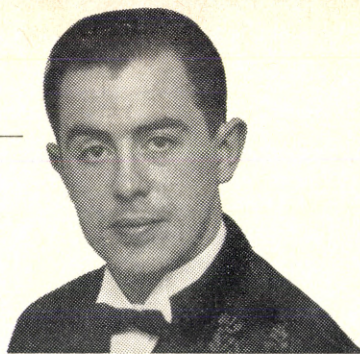
(fortsat fra side 12)

Jørgen Birkmose, Ringkøbing	177 p.	N. E. Astrup, Ringkøbing	170 p.
Else Marie Jensen, Herning	177 p.	Agner Christensen, Ringkøbing	170 p.
Th. J. Kristiansen, Bjerringbro	177 p.	John Abrahamsen, Ringkøbing	170 p.
Flemming Pedersen, Herning	176 p.	H. J. Pedersen, Herning	170 p.
S. O. Nielsen, Odense	176 p.		
Benny Andersen, Odense	176 p.		
Kurt de Vos, Odense	175 p.		
Ove Hestbæk, Herning	175 p.		
A. Nebel, Ringkøbing	174 p.		
Niels Jørgen Poulsen, Vejen	174 p.		
Poul Nielsen, Ringkøbing	173 p.		
J. W. Madsen, Næstved	172 p.		
Jørgen Henningsen, Vejen	171 p.		
Hans Peter Sørensen, Herning	171 p.		
Grethe Holm, Roskilde	171 p.		

En pionérhistorie (6)

Af K. Just Andersen

Farvel Tasmanien

Den 4. oktober 1966, efter 2 år og 2 måneders ophold, sagde vi farvel til alle vore venner og bekendte. Af sentimentale og familiære grunde sagde vi farvel til en verden, som vi – indrømmer vi – manglede den sidste gnist af mod til at sætte rødder i. Vi fortryder ingenlunde vort immigrationsforsøg, for vi tror, at opholdet i det fremmede, samværet med mange fremmedartede mennesker dér og på rejsen lærte os at se og tænke nyt og nøgternt om mange ting. Med tårer i øjnene stod vi på agterskibet af *Princess of Tasmania* og så landet forsvinde i horisonten.

Turen over Bass-strædet tager 14 timer med den moderne færge. I Melbourne skulle vi skifte til den noget ældre, men dog komfortable, græske oceandamper *Ellinis*. Immigrantdamperen manglede endnu at »losse« det meste af sin menneskelast i Australiens to millionbyer samt på New Zealand, inden det gik hjemad med »trækfuglene«. Det medførte, at vi nåede at se lidt på storbyseværdighederne, og vi oplevede bl. a. Utzons operahus, der næsten var færdigt udvendig. En anden oplevelse havde vi på turen fra Sidney til Wellington; et rejseselskab, der var på vej hjem fra ferie i Europa, underholdt os en hel aften med deres hjemlands historier og sange, og især gjorde det indfødte Maori-folks sange et dybt indtryk på os.

Har du nogensinde spekuleret over, hvorfor verdens største hav hedder *Stillehavet*? På turen fra New Zealand til Tahiti lå det blikstille i 3 dage uden anden krusning end den, flyvefisken frembragte i morgen- og aftentimerne. En anden sjov ting: I skibsavisen stod der at læse: »Ja, i dag er det igen onsdag den 12. oktober, det var det også i går, men vi har passeret den internationale datolinie«. I øvrigt kunne den meddele, at der var redningsøvelse kl. 10.15, dæk-

sportsarrangementer kl. 11.00, bingo kl. 10.00 aften, at swimming-poolen var åbnet og mange andre sjove ting for de 705 passagerer, der ønskede adspredelse.

Søndag morgen tonede Tahiti frem af morgendisken, skyerne hang endnu omkring det store vulkanlignende bjerg, da vi sejlede ind i lagunen, og palmerne duvede så dejligt inde på stranden. Ellers var Tahiti lidt af en skuffelse; der var en del forurening, hvor vi kom, og det vrimlede med fransk militær, som forberedte atomsprængninger. En oplevelse havde vi dog på nogle små turistbåde, der sejlede ud på koralrevet i lagunen. Bådernes bund var af glas, og herigennem kunne man se hele det myldrende liv af små kulørte fisk, søanemoner og koralformationer. Søndag aften stod vi igen ud fra Tahiti med kurs mod Acapulco i Mexico på en tur, som varede 9 dage. Vi passerede bl. a. Marquesas-øerne, en gruppe små tropiske øer med masser af palmer, som alle drømmende betragtede.

I Acapulco følte vi med velbehag fast grund under fødderne igen. På den korte tid, vi havde til at opleve Mexico i, gik vi ind til markedspladsen, som var en hel ghetto af små boder. Her filmede jeg en stor mexikanermutter med fuld oppakning; hun skældte og smældte og truede ad mig, og jeg glædede mig til at komme hjem og se den film. *Men den omtalte scene var klippet fra ved fremkaldelsen.*

Derefter var vi ude ved kysten, et sted jeg dog har glemt navnet på. Her var en stor

turistattraktion. En ung mand, der springer i havet fra en stor klippe. Hans kammerater begynder at springe fra bunden, først en på 5 m, så 10 m, 15 m og til slut »dødsspringet« fra toppen, som jeg anslog til at være et sted mellem 50 og 75 m over vandoverfladen. Man oplever det på film med Elwis Presley i »Fun i Acapulco«. Endelig ville vi se en smuk katolsk kirke, men der blev vi forment adgang, fordi Connie havde shorts på. De havde ikke smag for gode ben.

Fodbold i 40° Celsius

Efter Acapulco sejlede vi sydpå langs kysten til Panama-kanalen. Dette storslåede ingeniørværk var en interessant attraktion i sig selv. Turen igennem varede kun 6-7 timer. Næste station var Curacao, en ø i det Caribiske Hav tilhørende Holland. Her havde en gruppe passagerer udfordret skibsbesætningens fodboldhold til en dyst, og da jeg havde erhvervet mig dommerkort i Tasmanien, skulle jeg være den neutrale 23. mand. Det blev en oplevelse, jeg sent vil glemme, for først blev vi smidt ud af Curacao stadion og henvist til en jordbane, dernæst var det frygteligt varmt, og da det jo var en såkaldt »friendly game«, måtte jeg jo ikke være for hård i kendelserne. Af denne grund var det svært at holde de temperamentsfulde grækere fra livet, men heldigvis talte de så dårligt engelsk, at jeg »intet forstod«. Og heldigvis forstod jeg slet ikke græsk, så alle slap helkindet fra den oplevelse.

Næste dag var vi på Atlanterhavet med storm og vindstyrke 10, men da følte vi os som garvede globetrottere, så vi kun tog det med som en adspredelse. Den 9. november ankom vi til Southampton, og vi gav os selv tid til et par dages sight-seeing i London.

Sidste etape gik fra Harwich til Esbjerg med *m/s England*. 19 timer på Nordsøen, og

vi følte os allerede hjemme i spisesalonens duft af rødkål og flæskesteg. Den 12. november spejdede vi ivrigt efter gamle Danmark, og endelig kunne vi i det fjerne skimte Blåvandshuk fyr og Skallingens sandskrænter. Cirklen var sluttet om vor jordomrejse, som havde varet 865 dage. Rejsen var endt.

Og hvad siger man så i glædens og hjemkomstens stund. Man fattes ord, og man må ty til hjælp hos digteren *Jeppé Aakjær*, der så udmærket tolker et menneskes følelser i sit digt om Jylland:

Hvad var vel i verden det fattige liv
med al dets fortærende tant,
om ikke en plet med en dal og lidt siv
vort hjerte i skælvinger bandt!
Om ikke vi drog fra det yderste hav
for bøjet og rynket at stå
og høre de kluk,
de mindernes suk
fra bækken, vi kyssed' som små!

K. Just Andersen.

Dette var afslutningen på K. Just Andersens pionerhistorie. Vi takker ham for beretningen om den interessante oplevelse, han og hans familie har haft.

wor-

Heinrich Wittig

vesttysk ærespræsident for den europæiske firmaidrætskomite er død. Heinrich Wittig var ikke kendt i den brede firmaidrætskreds, men han har gæstet DFIF et par gange i sin aktive lederperiode, hvor han blev værdsat for en stor indsats for bedre forståelse landene imellem. Han var en venlig og hjælpsom mand, som tillige var udstyret med fremragende lederegenskaber. DFIF udtaler et: Æret være hans minde.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.800 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (01) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
27. juni 1974

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykergården a-s, Struer.

26555

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Tåsinge-Hallén, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98
Træffetid uden for kontortid:
Mandag-tirsdag kl. 16-19,

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45.

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92.
Niels Bak Andersen, Frejasvej 1,
8500 Grenå. Tlf. (06) 32 30 72.
K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing.
Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.
Tlf. (09) 98 15 06.

Jørgen Olsen, H. C. Andersensv. 19,
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29.

Noter

Lovudvalget

har gennemarbejdet forbundets love med henblik på en åjourføring ved det kommende repræsentantskabsmøde. Udvalgets forslag til lovændringer skal diskuteres på et formandsmøde, som skal afholdes i Kolding den 31. august og 1. september. Der vil bl. a. også blive en diskussion om DFIFs målsætning for det fremtidige arbejde.

Indbydelse til mødet vil fremkomme omkring 1. aug.

Værtsskabet for repræsentantskabsmødet

Da tilrettelæggelsen af forbundets repræsentantskabsmøder efterhånden kræver en stor kapacitet med hensyn til hotel- og mødefaciliteter, har hovedbestyrelsen ønsket, at sammenslutningers tilbud om at påtage sig værtsskabet af mødet skal indsendes inden 15. september. Det er selvfølgelig stadig repræsentantskabet, som afgør, hvor mødet næste gang skal afholdes, men det er en nødvendighed, at der er sikkerhed for, at den pågældende by kan rumme de mange deltagere i forbundets årlige møde.

Landsmesterskaberne sommer

Forbundets landmesterskaber sommer skal afvikles i Svendborg, der har alle muligheder for at skabe både en saglig og festlig ramme om vort store udendørs stævne.

Film om cykelstafetten

Under cykelstafettens vej gennem Jylland optog en filmklub i Viborg en film, som forbundet nu har erhvervet sig en kopi af. Filmen skal benyttes ved kurser o. lign.

Undskyld til Ringkøbing

I sidste nummer af dette blad var der en lille artikel på side 4 under overskriften »Gi' ham en på frakken«. Sæternissen havde desværre været på spil, og derfor stod der ikke, at artiklen var »lånt« fra Ringkøbing og Omegns Firmasports medlemsblad, ROFI-nyt. Vi undskylder.
